

KULDUNA

NR 16

JAANUAR 2011

Sa loed Tabasalu lasteaed Tibutare uudistelehte.

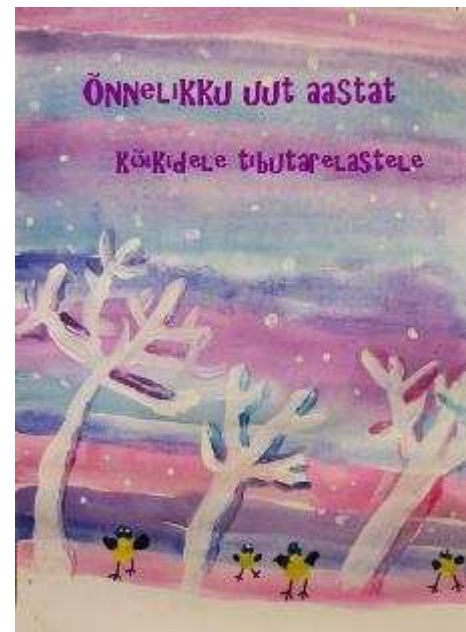
Uuel aastal uue hooga...

Mis meid uuel aastal ees ootab?

Kõik tibutarelased loodavad, et palju toredat.

Mida me plaanime?

- Jaanuarikuised üritusi loe Kuldmuna lk 8
- juba jaanuaris osalevad laste kunstitööd Harku valla laste ja noorte **omaloomingu konkursil „Minu unistused“** (juhendab kunstiõpetaja Ave Peebo)
- veebruaris tähistame **Eesti Vabariigi aastapäeva** (korraldavad Kröllid)
- emakeelepäeva tähistame **luulekonkurssiga** (korraldavad Sipsikud)
- meie tublimad laululapsed esinevad lasteaia lauluvõistlusel „**Tibutare Laululind 2011**“ (veebruar-märts) ning Harku valla laululapse konkursil ning loodetavasti ka Harjumaa lauluvõistlusel (juhendab muusikaõpetaja Birgit Veemaa)
- aprillis **matkame ja orienteerume**, et tervitada kevadet (korraldab Kiisude rühm)
- aprilli lõpust saab vaadata **laste tööde näitust** pikas koridoris ja lasteaia saalis
- mais kutsume külla **uute laste vanemad**
- kevadisel **spordipäeval** võtavad mõõtu neli vanimat rühma (spordipäeva peakohtunik on liikumisõpetaja Anna Sõörd)
- **õpetajad lavastavad** Tibude rühma eestvedamisel lastele vaatamiseks etenduse
- igas kuus (jaanuar-aprill) on üks **teatrietendus**
- liikumisõpetaja Anna juhendab meie võimlemistüdrukuid ning mai viimasel nädalavahetusel esinevad lapsed Kalevi **võimlemispeol**
- mai lõpus **saadame pidulikult aktusel kooli Mikide ja Muumide lapsed**

ÕNNITLEME

9.jaanuar - **SIRJE REINLA**

10.jaanuar – **PILLE PUUSSAAR**

11.jaanuar – **KERTU NOORLIND**

12.jaanuar – **ANNELI TAMMIK**

TIBUTARELASTE SOOVID UUEKS AASTAKS

Tee seda, millesse sa usud ja usu sellesse, mida sa teed. Kõik muu on jõu ja aja raiskamine.

Nisargadatta

Maaülas on meie jaoks nii palju ilusat, kui meil ainult oleksid silmad, et seda näha, ja süda, et seda armastada, ja käsi, et seda üles korjata...

Lucy Maud Montgomery

Keegi

Ei näe lille –

Tõeliselt –

See on nii väike –

Meil pole aega –

Aga nägemiseks on vaja aega,

Nagu sõbragi jaoks on vaja aega.

O'Keefbe

MIKID

Uueks aastaks soovime teile rõõmurikkust, silmadesse kelmikust, jalgadesse pikkust, sõrmedesse osavust, südamesse headust, ideede lendu, tegudeks hoogu ja indu, mõtetesse loovust, sülega sõnade soojust. Need soovid on teile ja kõigile meile.

KRÕLLID (autor Vaima)

Soovime uueks aastaks rohkem suhtlemist silmast silma, südamest südamesse ja üksmeelset koostööd.

SOOV UUEKS AASTAKS KOLLEEGILE:

Et sa rasva ei läheks, et sind töö ei tapaks, et sind armsam ei jäta, et sind kurat ei võtaks, et sul sõpru hulgem oleks, et sul rahast puudu ei tuleks, et sul õnne palju oleks.

KIISUD

Uueks aastaks soovime, rikkust, tarkust, rõõmsat meelt.

Et ei kustuks üial ära meie laste silmist sära.

Et meil jätkuks tervist rohkem

siis ei külastaks meid tohter.

Et meil oleks kannatlikkust,

rahakotikeses rikkust.

Et unistused täituksid ja lapsed hästi käituksid!

See me Sipsikute soov, pisut imelik, kuid loov!

SIPSIKUD

(autorid Silvi ja Pirje)

Me viiekesi tuleme

Muumi-Naksimaalt,

Meil kuuend pole sarnased,

Kuid soovid ühtivad:

Räägi silmast silma, see arab tee südamesse!

Armasta iseenast, siis armastavad sind ka teised.

Pane tähele inimest, kes on sinu kõrval, siis koged sedasama ka sina.

Püüa teist mõista, siis mõistavad teised ka sind.

Küida sõpra, siis kiidetakse ka sind.

NAKSID & MUUMID

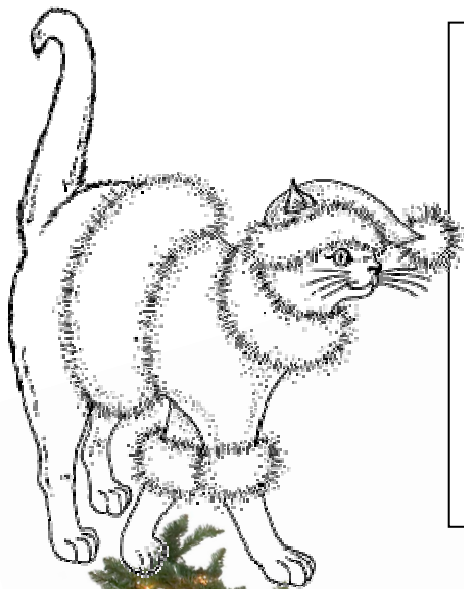

PIILUD

Vana aasta lasi jalga, rõõmuga nüüd uut sa alga. Lund on nii palju, võib juurdegi tulla. Kui tuju on hea, siis lume sees hulla!

TIBUD

*Anna mulle käsi,
ära naerust väsi...
Sellest sulab lumi,
sulab südameid...*

*Saabus meil uus aasta,
õnne toogu kaasa
ning me soovime, et headus
saadaks kõikjal meid!*

A-rühm

Rubriigis „**Muna tujud**“ saate lugeda, mis tibutarelaste meele rõõmsaks ja mis mõruks teeb.

Jõuluaeg!

Jõuluaeg möödus kaunite jõululugude, salapära, päkapikkude, kingituste ja südamlike pidude tähe all.

Suur tänu lastele, õpetajatele ja vanematele!

Jõululaat ja –kontsert õnnestusid suurepäraselt.
Südamlik tänu Mikide rühmale, muusikaõpetaja Birgitile, kaupade meisterdajatele ja ostjatele!

Meil oli imeilus talvemuinasjutuline saal.
Siiras tänu, õpetaja Ave!

Lumeuputusest läbimatud teed!

Lumi meile meeldib. Talvel peabki lund olema, et talverõõme nautida. Kuna aga lund muudkui tuleb ja tuleb, siis on paljud teed läbimatud ning lapsed ei saa lasteaeda...

Õpetaja Pirje ütleb: „Georg, mulle meeldib, kui sa hästi käitud, See teeb minu tuju rõõmsaks“. Georg (4a): „Tädi Pirje, ma armastan sind!“

Kristjan (4a): „Õpetaja, miks me lasteaias ööd ei ole?“

Õpetaja: „Kodus on ju palju parem.“
Kristjan: „Ja hambaharju pole siin ka“.

Õpetaja näeb aknast, et vanaema tuleb Sandrale järele ning ütleb: „Sandra, vaata, kes tuleb“. Sandra: „Minu vanaema! Kahjuks pean ma minema, sõbrad.“

Õpetaja Pirje: „Tahaksin ka, et keegi mind kelguga veaks“.

Kerdo Martin (3a10k): „Ei, see on nii suur töö. Lapsed lihtsalt mahuvad“.

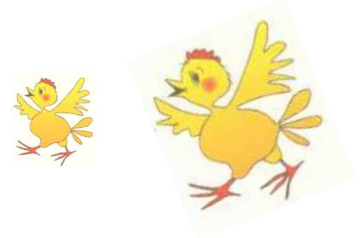
Laste ütlusi kogus Sipsikute õpetaja Pirje

OLULINE INFO

Alates 01.01.2011.a. on **lasteaia kohatasu 41,70 EUR kuus**. Aluseks Harku Vallavolikogu määrus 25.02.2010.a. nr 4 „Koolieelsete munitsipaallasteasutuste muude kulude vanema poolt kaetava osa määra kehtestamine“ (<http://harku.estlex.ee/?id=14&aktid=29163&fd=1&k1=15&lineid=121>). Esimene kõrgem kohatasu arve tuleb veebruaris.

Tibutare **toidupäeva maksumus on 1,28 EUR**.

LUUBI ALL

Rubriigis LUUBI ALL tutvume igas Kuldmuna numbris ühe Tibutare töötajaga lähemalt.
Valiku, kellest millises lehenumbris juttu tuleb, otsustas loos.

Seekord on luubi all meie lasteaia muusikaõpetaja **BIRGIT VEEMAA**.

4-aastane Birgit (foto:erakogu)

Nimi Birgit Veemaa

Sünniaeg, tähtkuju 16. veebruar 1971, Veevalaja

Kellena Sa Tibutares töötad
Muusikaõpetajana

Kaua Sa oled Tibutares töötanud
Töötan Tibutares alates 1999. aasta septembrist, nii et 11-ndat aastat.

Kuidas sattusid lasteaeda tööle
1999. a. suvel lõpetasin Muusikaakadeemia ning oli vaja endale töökoht leida. Saatsin oma CV-d kõikvõimalikesse asutustesse, kuid ei midagi. Suvel sõbrannaga kokku saades küsis ta, kuidas mul töötasingud ka edenevad ning muuseas mainis, et Tabasalu lasteaed otsib muusikaõpetajat. Nii ma läbi konkursi siia tööle sattusingi.

Mis meeldib sulle sinu töö juures kõige enam
Kõige enam meeldivad mulle särasilmsed, vahetud ja veel rikkumata lapsed, kes tunnevad laulmisest, tantsimisest ja pillimängust siirast rõõmu. Erilist uhkust tunnen oma tehtu üle siis, kui näen, et mõni arglik või muusika suhtes pisut tõrges laps ühel hetkel laulab või teeb mõne tantsuliigutuse kaasa. Meeldib ka minu töö loominguline ning loov iseloom. Kolleegide tunnustavad sõnad ning tänukallistused hästi õnnestunud ürituse järel on samuti parimaks osaks minu töös.

Mis on lasteaia töötamise juures kõige raskem
Ega siin midagi rasket olegi, kui oma tööd teha hingega ning teadmisega, et ma olen valinud enda jaoks ainuõige elukutse. Minu jaoks on ebameeldivad need olukorrad, kui kollektiivis tekkivad ebakõlad ja teineteise mitte- või valestimõistmised.

Mida pead oluliseks töös lastega (laste kasvatamisel)
Õpetajana ja lapsevanemana pean oluliseks väärtuste kasvatamist – ausus, usaldus, üksteisega arvestamine, südamlikkus ja sõbralikkus. Kasvanud ise suure peres vanema lapsena, kus emal ja isal ei olnud aega minuga vestelda või veel vähem arutleda mingi mure või rõõmu üle, olen ise emana õppinud oma lapsi kuulama, nendega kõigest rääkima, arutlema ning vastastikku usaldama.

Sinu enda lasteaia kogemus (lapsepõlv)
Kuna minu ema oli lasteaia kasvataja, siis mäletangi oma lapsepõlve enamuse ajast lasteaialapsena. Kasvasin tõeliselt armsas maakohas Tartumaal, kus lasteaed oli kahe kilomeetri kaugusel kodust ning isa, kes oli bussijuht, viis meid ema ja õdede-vendadega talvistel hommikutel lasteaeda. Muidu käisime ikka jala. Mäletan ka õllasteaia elu, kuid ööd olime lasteaia ainult sel juhul, kui ema pidi öökasvataja olema. Kasvatajal oli magamisasemeks välivoodi ning mina magasin nari ülemisel korrusel – küll see nari tundus lapsena kõrge, mitu redeliastet tuli ronida. Lasteaia lõpupeoks tehti tüdrukutele ühesugused roosad siidist kleidid – väga uhke tunne oli.

Millised on sinu huvid ja hobid
Mulle meeldib õhtuti raamatuid lugeda ning mõne aasta eest avastasin endas rahvamuusiku pisiku – keerutan jalga toredas rahvatantsukollektiivis „Harku harakad“ ning mängin viiulit rahvakunstiansambelis „Piibarid“. Veel meeldib mulle väga autot juhtida, eriti suuremate sõidukite roolis olles.

Mida tahad veel endast rääkida
Olen õnnelik inimene – mul on viis toredat ja ühtehoidvat õde-venda, kellest üks jälgib minu tegemisi üleval pilvepiirilt. Mul on kaks imearmast ja väga kallist tütar – Janet (16) ja Elisabeth (8). Mul on tore, töökas ja oma pere hoidev elukaaslane Margus. Olen valinud elukutse, mis mulle on südamelähedane ja väga meeldib. Mul on ka oma unistus – saada bussijuhiks. Mida on veel õnneks vaja? Olen tõesti õnnelik inimene!

Kuidas teha multifilmi...

Novembrikuu viimase ning detsembrikuu esimese nädalavahetuse veetsin ma talvises Pärnus. Ja seda mitte puhates, vaid õppides. Osalesin Sütevaka Koolituskeskuses animatsioonikoolitusel, kus koolitajateks olid Risto Tamm ja Argo Valdmaa.

Ümarnukud

Sõna „animatsioon“ tuleneb ladinakeelsest terminist „animare“, mis tähendab elustamist, hingestamist. Animatsioon on liikumatute elementide esitamine viisil, mis tekitab vaataja teadvuses liikumise illusiooni. Filmi tootmises tähendab see tehnikat, kus iga filmikaader on loodud ja töödeldud eraldi. Sellised kaadrid võivad olla loodud arvuti abil, pildistades joonistust või maali või muutes järjest mingi objekti asendit ning pildistades iga selle etappi. Kui need kaadrid kokku monteerida ja filmina taasesitada, tekib illusioon pidevast liikumisest. Kuigi arvutite kasutuselevõtt on animeerimise protsessi oluliselt lihtsustanud, on selliste filmide tegemine töömahukas.

Animatsioon tähendab enamuse jaoks meist multifilmi. Tegelikult on see natuke enamat. Animatsiooni tuntumateks liikideks on joonisfilm, nukufilm ja arvutianimatsioon. Nukufilm omakorda jaguneb ümarnukk- ja lamenukkanimatsiooniks ning piksillatsiooniks.

Nelja koolituspäeva jooksul tutvusin ma nelja animatsioonitehnikaga – tegime lamenukk- ja ümarnukkfilmi, piksillatsiooni ning light graffit'it. Selleks, et filmi teha, ei pea olema tohutult tehnikat ning kallist tarkvara. Koolitusel kasutasime ainult tasuta tarkvara – Animator DVD Simple Plus ning igas Windows'i arvutis olemasolevat Windows Movie Maker'it. Pildistamiseks kasutasime erinevatel päevadel erinevat tehnikat – kas fotoaparaati, video- või veebikaamerat. Muidugi, mida parem on tehnika, seda kvaliteetsem on ka tulemus, kuid see ei tohiks saada takistuseks. Kindlasti on aga hea filmi tegemiseks vajalik statiiv, et kaamera (või fotoaparaat) püsiks paigal. Kõige olulisem on aga iga filmi puhul süžee.

Piksillatsioon

Lamenukkfilmi puhul olid kõik tegelased lapikud (joonistatud, ajakirjast välja lõigatud) ning pildistasime neid pealtvaates. Ümarnukkfilmi puhul olid tegelased ruumilised. Meie kasutasime plastiliini, millest tehtud tegelasi on hea liigutada.

Light Graffit

Piksillatsiooni puhul on tegelasteks inimesed või ka asjad – nende tegevust pildistatakse ning pildid pannakse „liikuma“. Selle tehnikaga tehakse filmitrikke. Meiegi filmis inimesed lendasid, lasid trepist liugu ja kadusid kohvrisesse ning jalatsid liikusid iseseisvalt.

Light Graffit'it nimetatakse ka valgusjoonistamiseks. Paljudel meil on pimedal ajal tehtud pildid ebaõnnestunud, sest käsi liigub ning pildile jääv valgus on liikumises. Seda me ära kasutasimegi – joonistasime valgusega. Kasutasime selleks led-lampe, taskulampe, valgumihklit, küünalt – iga valgusallikas, mida saab käes hoida ja liigutada, sobib. Light Graffit'i tehnikas on võimalik teha ka põnevaid kaarte, sest iga pilt on omaette sündmus.

Neli kuueteistkümne tunnist koolituspäeva möödusid väga kiiresti. Tulemuseks oli neli filmi (lühikesed ja lihtsad, aga ikkagi filmid ☺) ning uued oskused, mida jagada. Loodan siiralt, et ka meie lasteaias leidub huvilisi, et koos lastega ette võtta ja proovida teha oma esimene film...

ÕPIME ÕUES

Peame ka sel aastal oluliseks ühendada mängu ja õppimist õuesoleku ja liikumisega, et kujundada lastes eluterveid harjumusi. Meid ümbritsevad loodusrajad, looduspark, mererand võimaldavad erinevaid üritusi laste igakülgse arengu toetamiseks.

Rubriigis „Õpime õues“ saate lugeda tibatarelaste tegemisi ja õpetajate soovitusi õuesõppe raames.

TOIMEKAS PÄKAPIKUNÄDAL NAKSIDES

Nädal algas veidi murelikus noodis, sest terve nädalavahetuse möllanud tormituul oli kinni tuisanud kõik metsateed ja rajad, sõiduteedest rääkimata. Meie plaani metsa minna aga see ei takistanud. Milleks lumisesse metsa? Selleks oli mitu põhjust. Kaisa, meie rühma praktikant, polnud kunagi käinud meie „võlumetsas“ ja me olime juba eelmisel nädalal selle minekupaani paika pannud. Veel oli meil soov metsaloomadele enne pühi külakosti viia. Otsus igaks juhuks võtta kaasa lumelabidad õigustas ennast täielikult. Labidad kaenlasse, moonakotid õpetajate kätte, üksteise järel rivisse ja teekond algas. Üle kõrgete lumevallide ronides, paksus lumes sumbates tõdesid lapsed, et kui raske on metsloomadel talvel. Raskusest hoolimata alla me ei andnud ja virisemata olimegi lõpuks kohal. Jõudsimme nagu muinasjuttu – kõrged kohisevad kuusepuud meid ümbritsemas, hämarus ja täielik vaikus, valge lumevaip maas ja aeg-ajalt mõni päikesekiir puude vahelt piilumas. Milline vaikus on metsas ja siin isegi ei tuiska, seletasid lapsed läbisegi. Kiiremad poisid olid aga juba labidatega kuuskede aluseid lumest puhtaks lükkama asunud. Küsimuse peale, mida te teete, vastasid lapsed, et teevad kitsekestele magamisasemeid. Nad olid meelde jätnud õpetaja selgituse, et metskits ei heida kunagi lume peale magama – saab kopsupõletiku. Järgmisel hetkel olid juba kõik lapsed ametis. Millise hoole ja pühendumisega lund roogiti. Mõni laps oli eriti agar ja valmistas magamiskoha nii isa-, emakitsele ning ka kitsepojale. Kui nn voodid valmis, jagati toidupoolist igasse pessa. Küll ei tahetud tagasi lasteaeda minna, aga lubadus, et homme tuleme õhtul siia tagasi sobis kõigile. Ja tulimegi. Et pimedas metsas ära ei eksiks ja õige raja üle leiaks, võtsime kaasa taskulambid. Pimedas metsas oli ikka päris kõhe, sellepärast kutsusime kaasa ka Muumide lapsed ja õpetajad. Milleks jälle metsa ja veel pimedas? Nimelt oli meil soov näha või kohata „võlumetsas“ päkapikke. Metsa minnes oldi hästi vaiksed, et mitte päkapikke ära hirmutada. Üksteise ligi hoides liiguti mõned sammud, siis kuulutati, ega nad endast juba märku ei anna. Täpselt ei teatud ka kuidas nad reageerivad, kui meid märkavad. Juba metsaraja alguses vilkus midagi, punane valgus – lapsed arvasid, et päkapikud juhatavad nii meile õiget teed. Nii oligi. Peagi jõudsimme sügavasse metsa, kus kuuskede all põlesid erivärvilised tuled.

Oi üllatust! Me olime jõudnud oma eilsesse tööpaika. Mis veel toredam – laste pandud leivad- saiad olid kõik ära söödud. Ja seal samas puude otsas rippusid kingikotid – see on tänu loomade aitamise eest, arvasid lapsed. Arusaadav, sellepärast siis päkapikud meid siia töidki. Kus nad ise siis on? Läbi pimeduse ja vaikuse kuulsid lapsed äkki hästi vaikset kellukese helinat- see lähenes ja muutus valjemaks. Nad tulevad meie poole, sosistasid veidi pelglikumad lapsed ja hoidsid õpetajate ligi. Julgemad aga suunasid lampide valgusvihi helina poole, aga edasi ka ei sõandanud minna. Mõni lausa heitis lumme kõhuli ja end märkamatuks tehes, lootes nii päkapikuni jõuda, aga ei midagi. Nähti ainult midagi punast puude vahel liikumas. Neid oli seal ikka päris palju, sest kord kostus helin seljatagant, siis jälle eestpoolt. Üks oskas isegi rääkida, kuigi ainult „ei“ või „ja“. Teised aga vastasid meie küsimustele kellahelinaga. Ja siis saabus vaikus, päkapikud olid kadunud. Neil on praegu ju hästi palju tegemist, arvasid lapsed. Tagasiteel tundus kõigile, et nad kuulsid ikkagi veel kellahelinat metsast – ju tahtsid päkapikud kindlad olla, et me ikka tagasi lasteaeda jõuame. Millise õhinaga jutustasid lapsed hiljem rühmas vanematele oma seiklusest metsas. Sellega polnud üllatused veel lõppenud meie rühmas. Järgmisel päeval, peale hommikusööki, seadsime sammud päkapikkude Tähni ja Tupsu jõulukontori poole. Kui tore ja põnev seal oli – suured tänud korraldajatele. Koos päkapikkudega sai õues lõkke ääres laulda ja tantsida, soojas toas päkapikku meisterdada, ingli esituses jõulujuttu kuulata- vaadata, jõululaule õppida ja lõpuks ka päris jõuluvanale oma jõulusoov öelda ning enne äratulekut isegi õnne valada. Lasteaias sai siis õhtul varju pealt ennustatud, mida uus aasta Naksidele toob. Lapsed pakkusid, et varju peal on täitsa jänese kuju – milline kokkusattumus, uus aasta on ju jänese aasta. Tähendab, et tuleb meie rühmale siis kiire ja toimekas aasta.

Teguderohket uut aastat kõigile soovivad suured ja väikesed Naksid!

METSAS

Ühel ilusal talvisel hommikul käisid Naksid koos õpetaja Sirje ja allakirjutanuga metsas õppekäigul. Kuna juba mitu päeva oli mõnusalt palju lund sadanud, oli selge, et ilma abivahenditeta metsa ei pääse. Saigi otsustatud, et igal lapsel läheb vaja labidat. Kollased helkurvestid seljas, labidad käes, asusime metsa poole teele. Metsa äärde jõudnud, oli esimeseks katsumuseks kõrge lumehunnik, millest pidi iga laps üle ronima. See ei olnud küll mitte ühelegi lapsele probleemiks.

Pärast seda, kui olime nautinud talve ilu ning selle üle arutlenud, läksime sügavamasse metsa ja asusime kitsedele aset kaevama. Iga laps kaevab puu alla pesa ning sai sinna kitsale leiba-saia panna. Kitsed said endale väga erinevas moodsuses pesasid. Mõne lapse tehtud pesa puhul tekkis minul küll kahtlus, et ta on seda ennegi teinud. Kas te käite sageli metsas kitsedele pesasid kaevamas? Igal juhul kaevasid lapsed nii suure mõnu ja hoolega, et lausa lust oli vaadata.

Enne lõunauinakut küsisin lastelt, mis me siis metsas õieti tegimegi. Ent vastus oli ühine – kaevasime kitsedele pesa ja panime süüa.

Järgmise päeva õhtul käisid Naksid metsas päkapikke otsimas ja kõigi rõõmuks olid leivad-saiad ära söödud – ei tea, kas käisidki kitsed või olid need hoopis näljased päkapikud?

Kaisa Heinpalu,

TPS koolieelse lasteasutuse õpetaja eriala II kursuse üliõpilane ja Nakside rühma praktikant

Päkapikk mõtiskleb...

Advendiajast alates on päkapikkudel käed-jalad tööd täis. Eriti päkapikunädalal suureneb töökoormus märgatavalt.

Selle aasta ringiliikumise raskendavaks asjaoluks on teadagi lumerohkus. Igal pool käib lumepuhastusmasinate kiire töö, anna ainult jalgadele valu, et ise jalgu ei jääks. Ja kõige tipuks käis üle armsa Eestimaa veel üks imelise naisenimega tuisik Monika, kes ei jätnud mitte pisitillukestki lumevaba rajakest alles. Kohutavalt raske on lumes sumbata, iseäranis veel siis, kui sul kasvu ka napib.

Linnukesed siristasid meile kõrvu, et kohtume oma vanade sõprade, Muumide ja Naksidega, meile kõigile armsaks saanud „võlumetsas“. Sumpasime siis võõni lumes vaatamata sellele, et lapsed oli eelneval päeval juba labidatega usinalt ametis olnud ning püüdnud metsaradu veidigi läbitavateks teha. Aitäh, Naksid! Rassisime oma kingikottidega – kuidagi ei ulatanud puuoksteni, et üllatuskotikesed laste jaoks üles riputada.

Päkapikkude iseloomujoonte hulka kuulub kindlasti kannatlikkus, kuid mis teha, vahel kipume ka porisema-torisema. Ent niisuguse ponnistuse peale ei katkenud mitte kannatus, vaid pigem meie füüsiline vorm andis järgi ning leidsime end järjekindlalt lumehangest pikali. Lõpuks võtsime appi veidike kavalust – ronisime nimelt üksteise kukile ja üritasime üha uuesti ning uuesti. Jonn koos visadusega viis sihile – kingikotid rippusid uhkelt puuokstel. Olime õnnelikud ja pugesime peitu, sest eemalt oli kuulda juba laste häält.

Ja sealt nad tulidki oma taskulampidega vilgutades. Ega meiega viletsamad olnud, meil ka

laternad varuks ning vilgutasime vastu. Selgi korral ei unustanud lapsed metsaelanikke ja töid neile kaasa külakosti: porgandeid, leiba-saia, terakesi-seemnekesi. Lahkelt pakuti meilegi. No tänan – ei-i! Ehkki me porganditest just ära ei ütle, oleme ka tervislikust toitumisest kuulnud, aga seekord jätame need oma sõpradele – sullele ja neljajalgsetele. Meil, päkapikkudel, on ju tillukeses kehas suur ja soe süda ning me ei jäta kedagi hätta ega tühja kõhtu kannatama. Tänu teile, Muumid-Naksid! Nii me seal siis vastamisi välgutasime oma tulukesi ja helistasime kellukest – suhtlus missugune. Minu sõber-päkapikk proovis suhelda ka inimkeeli, kuid seegi piirdus ainult ei-jaa-tasemega. Nii palju ikka julgesime, et mõni terasem ja ise ka julgem laps võis meie punakuubede vilksatusi puude vahel märgata küll. Häälte ja hõisete järgi saime teada, et meie üllatused puuokstelt olid kenasti lasteni jõudnud. No see oligi põhiline – kivi langes kohe südamele. „Aitäh, päkapikud!“ kõlas laste suust, omaltpoolt helistasime hüvastijätuks kellukest.

Tehtud! Läbi saigi meie kaugkohtumine Muumide-Naksidega. Nüüd võime lubada endile tsipake puhkust puu juure all ja siis alustame jällegi oma igapäevatööga – päkapikusussid kodudes ja ka lasteaias (see viimane koht on meile eriti meele järgi ja armas) tahavad täitmist ning laste ootusiloostusi ei tohi mingil juhul petta. Advendiaeg jätkub... ja kaugel see jõuluvana tulekki enam on.

*Jõulukuul mõtteid mölgutas
ja jalgu kõlgutas
üks üsnagi aastates päkapikk –
ise täpselt päka jagu pikk.*

Detsembrikuus toimunust

- Detsembrikuu alguses said lapsed kuulata **jõululugu**, mida **jutustas õpetaja Marju**
- **15.detsembril** oli kõigil võimalus veeta mõnus õhtupoolik **Tibutare jõululaadal**
- **17.-22.detsembril** toimusid rühmade **jõulupeod**
- **Alates 22.novembrist kuni 17.detsembrini** olid **Tibutares praktikal TPS koolieelse lasteaiaõpetaja eriala II kursuse tudengid** Helen-Sigrid Brauer, Triin Aljas ja Kaisa Heinpalu, keda juhendasid meie tublid õpetajad Kaie Kaup, Marika Kuusmann ja Sirje Reinla
- **27.detsembril** toimunud atesteerimiskomisjoni istungil omistati **vanempedagoogi ametijärk Marika Kuusmann'ile, Helin Laimets'ale ja Sirje Reinla'le**

Kaastööd Kuldmuna veebruarikuu numbrisse on oodatud **27.jaanuariks** e-postiaadressil metoodik@tibutare.edu.ee

Oodatud jutud, pildid, teadaanded, laste jutud ja kunstitööd, töötajate mõtted, vanemate tagasiside

Üritused jaanuaris

- **6.jaanuaril** saadame laulude ja tantsudega ära meie selle aasta **jõulukuuse**
- **19.jaanuaril kell 9.30** vaatame Miku-Manni lasteteatri **etendust „Imeilus“**
- **jaanuarikuu ülemajalise ürituse „Memmede küla“** korraldab **Muumide rühm**
- jaanuarikuu on **Tibutares praktikal Tallinna Teeninduskooli koka eriala õpilane Mirle Jants**

Kuhu minna, mida teha

- Loomaaias jätkub uudistamist ja vaatamist ka talvel. Hetkel on avatud ka **näitus „Elavad kalliskivid ja muud mutukad“**. Rohkemat loe <http://www.loomaaed.ee/index.php?ide=27&shownews=197>

- Tallinna Linnamuuseumi Lastemuuseumis on avatud **näitus „Kogumispisik“**, mis püüab heita pilgu eri põlvkondade lapsepõlve läbi kogumisharrastuse, tutvustades laste hulgas populaarsemaid ning oma ajale kõige tüüpilisemaid kogumisobjekte alates 1950.aastatest kuni praeguse ajani välja. Lisainfo <http://linnamuuseum.ee/lastemuuseum/>

- **„Anname kuusepuule uue elu“** – et meile jõuluajal rohkem rõõmu pakkunud kuused pärast kurvalt konutama ei jääks, kutsub Elistvere looduskeskus 08.jaanuaril 2011. aastal kõiki oma kuusepuuga Elistverre. Looduskeskuses koorime ja anname lõpliku lihvi esemetele, mida keegi iganes oma kuusepuust teha tahab... Rohkemat loe <http://www.rmke.ee/loodusegakoos/uritus#145>

Nädalateemad jaanuaris

- **AASTARING** – päevad, nädal, kuu, need liiguvad ka siis, kui paigal on kõik muu...
- **TALVINE LOODUS** – kogu maa on valge ja lund aina sajab ja sajab. Talvine loodus on imeilus...
- **PÕHJAMAA** – uurime, kes elavad maal, kus alati on jää ja lumi
- **LÖUNAMAA** – kui meil on talvel külm ja suvel soe, siis on maid, kus saab aastaringselt päevitada ja ujuda ning kus elavad põnevad loomad ja linnud
- **MINA TALVEL – RIETUS** – mida peab selga panema, et talverõõme nautida?
- **ELUKUTSED** – mis tööd teeb minu ema? Mis tööd teeb isa? Aga kellena töötab minu õpetaja?
- **LIIKLUS** – õpime tundma ohte ning räägime, kuidas ohutult liigelda